

15, eller i hvert Tilfælde, at man nu vil stille sig forhandlingsvillig med Hensyn til Antallet. Tilslutningen fra vort Partis Side til den Opfordring, der blev vedtaget her i Tinget, var jo gjort afhængig af, at det oprindeligt fra Venstres Side foreslaaede Antal af 15 Medlemmer blev opgivet og udgik af Opfordringen, som vedtoges her, saaledes at dette stod aabent til fri Forhandling. Naar dette overhovedet skulde have nogen Betydning, maa man ogsaa tage Følgerne deraf og ikke fra Partiet Venstres Side, som det synes at være Hensigten efter den ærede Ordførers Udtalelser i Dag, fastholde dette Antal.

Dernæst forekommer det mig, at Bestemmelserne om, hvilke Spørgsmaal der bør forelægges for det paagældende Udvalg, er utilfredsstillende. Man har i Lovforslaget søgt at tage sit Mønster fra de gældende svenske og norske Bestemmelser, men man har af Lovforslaget udeladt de Bestemmelser i Sverige og Norge, der sikrer Udvalget en virkelig Betydning. I de svenske og norske Bestemmelser findes den Regel, at alle Sager af større Betydning skal forelægges for det paagældende Udvalg, før der fattes Beslutning fra Regeringens Side, ligesom der i den svenske Ordning findes Regler om, at man, efter at Sagerne har været behandlet i Udvalget og Regeringen derefter har fattet Beslutning, atter skal forelægge Oplysninger for Udvalget derom, ligesom der for Regeringens Vedkommende findes en Forpligtelse til paa bestemte Tider at give Udvalget en samlet Oversigt over hele den udenrigspolitiske Stilling. Alle den Art Bestemmelser savnes i dette Lovforslag. Naar de savnes, kan jeg ikke tænke mig, at det er, fordi den højtærede Udenrigsminister er uvillig til at stille sig i et lignende Forhold til Rigsdagen, som den højtærede Ministers Kolleger i Sverige og Norge har stillet sig i til den svenske Rigsdag og det norske Storting. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at den højtærede Minister skulde modsætte sig, at der i den danske Lovgivning paa dette Omraade blev optaget Bestemmelser af lignende Karakter som dem, der gælder i Sverige og Norge. Ligeledes forekommer det mig at være nødvendigt, at der gives fastere Regler for, paa hvilken Maade Udvalget skal have Adgang til at tage Initiativ, til at rejse Spørgsmaal overfor Ministeren. Der findes her kun en Bestemmelse om, at Udvalget kan sammenkaldes, naar 6 Medlemmer ønsker det. Men det forekommer mig, at det vilde være særdeles ønskeligt, om det blev klarere udtrykt, at Spørgsmaal

kan rejses ikke blot fra Ministerens Side, men ogsaa fra Udvalgets Side. Det forekommer mig at være et meget stort Antal, naar man sætter 6 Medlemmer som Betingelse for, at der fra Udvalgets Side kan kræves en Sammenkaldelse. Hvis det skal være 6 af 15 Medlemmer, nærmer man sig meget stærkt til Halvdelen af det samlede Antal, og man vil vist fra alle Sider kunne være enig om, at dette er et urimeligt Forhold. Det naturlige vil i Virkeligheden være at fastsætte et saadant Antal, at man kan gøre Regning paa, at naar et enkelt Parti ønsker at faa et Spørgsmaal belyst i Udvalget, vil dette ogsaa ske. Vi har i tidligere Situationer meget ofte haft det saaledes, at et enkelt Parti stod for sig selv med Ønsket om at faa en eller anden Art af Sager frem i det politiske Udvalg, vi den Gang havde. Gang paa Gang er der rejst saadanne Ønsker fra det konservative Folkepartis Side, og de blev den Gang til enhver Tid beredvillig imødekommet af Regeringen. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være rigtigt, om man fastsatte et saadant Antal, at der blev givet Sikkerhed for, at der ikke paa det Punkt opkom Vanskeligheder og Brydninger.

Forslaget indeholder dernæst den højest ejendommelige Bestemmelse, at naar Rigsdagen er samlet, kan dette Udvalg sammenkaldes af Formanden, og tillige paa Begæring af et vist Antal Medlemmer, men udenfor Samlingen kan det kun sammenkaldes, hvis man fra selve Regeringens Side finder det paakrævet. Hvis vi skulde komme over til den Tilstand, at vi ikke holdt Rigsdag et halvt Aar — det er jo et af den nuværende Regerings store Programpunkter, ganske vist et, der ikke har synderlig Udsigt til at blive gennemført i denne Samling, men man maa jo haabe, at det, naar det nuværende Ministerium kommer langt nok paa Afstand fra den Skygge fra Fortiden, der stadig hviler over det, da maa lykkes Ministeriet at gennemføre dette —, saa vil Forholdet være det, at man i det halve Aar og maaske paa Tidspunkter, hvor særlige betydningsfulde Begivenheder bliver afgjort, udelukkende vil være henvist til Regeringens Beslutning om at sammenkalde Udvalget. Jeg tror i og for sig, at en Regering som Regel vil være interesseret i at faa saadanne Forhandlinger med Udvalget og derigennem med Rigsdagen, men naar dette er Tilfældet, kan jeg heller ikke se, at man fra Regeringens Side kan have nogen Grund til at være imod, at der træffes en rimelig Lovordning i denne Henseende.